

ДІЗНАННЯ ЯК ФОРМА ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОСТУПКУ

Чорний А. М.

У статті досліджено особливості досудового розслідування кримінальних проступків. Розглянуто положення законодавчих норм щодо запровадження правових особливостей спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень.

Визначено, що дізнавач це службова особа підрозділу дізнання органу Національної поліції, органу безпеки, органу Бюро економічної безпеки України, органу Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України, у випадках, установлених Кримінально-процесуальним кодексом України, уповноважена особа іншого підрозділу зазначених органів, які уповноважені в межах компетенції, передбаченої Кримінально-процесуальним кодексом України, здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків. Встановлено що розслідування проступків проводиться за скороченою процедурою у формі дізнання, тривалість якого не повинна перевищувати чітко встановлених термінів за конкретними випадками обставин провадження. Проаналізовано нововведення щодо досудового розслідування кримінальних проступків та спрощеного провадження щодо кримінальних проступків, а також наслідки та недоліки таких змін до законодавства які можуть виникнути при досудовому розслідуванні кримінальних проступків.

Висвітлено актуальну проблему відсутності підрозділів дізнання та посади дізнавача у структурі правоохоронних органів досудового розслідування, до підслідності яких віднесено розслідування кримінальних проступків.

У данні статті також зумовлюється необхідність розвитку науки кримінального процесу в частині дослідження досудового розслідування кримінальних проступків у формі дізнання, вдосконалення чинного кримінального процесуального законодавства та практики його застосування.

Ключові слова: дізнання, дізнавач, кримінальний проступок, кримінальний процес, кримінальне провадження, досудове розслідування.

Chorny A. M. Inquiry as a form of pre-trial investigation of a criminal offense

The article examines the peculiarities of pre-trial investigation of criminal misdemeanors. The provisions of legislative norms regarding the introduction of legal features of simplifying the pre-trial investigation of certain categories of criminal offenses were considered. It is established that the investigation of misdemeanors will be conducted according to a shortened procedure in the form of an inquiry, the duration of which should not exceed the clearly established terms depending on the specific cases of the proceedings.

It has been established that the inquirer is an official of the investigation unit of the National Police, the security body, the body of the Bureau of Economic Security of Ukraine, the body of the State Bureau of Investigation, the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, in the cases established by the Criminal Procedure Code of Ukraine, an authorized person of another unit of the specified bodies, who are authorized in within the limits of competence provided for by the Criminal Procedure Code of Ukraine, to carry out pre-trial investigation of criminal misdemeanors.

Innovations regarding the pre-trial investigation of criminal misdemeanors and simplified proceedings regarding criminal misdemeanors, as well as the consequences and shortcomings of such changes to the legislation that may arise during the pre-trial investigation of criminal misdemeanors, are analyzed.

It should be noted that the simplified procedure of pre-trial investigation in the form of an inquiry, of all criminal offenses classified as criminal misdemeanors, will certainly contribute to reducing the burden on the pre-trial investigation bodies, however, the problem of the absence of investigation units and the position of the inquirer in the structure of law enforcement agencies of pre-trial investigation, whose jurisdiction is assigned to criminal investigation.

Key words: inquiry, inquiring officer, criminal misdemeanor, criminal process, criminal proceedings, pre-trial investigation.

Постановка проблеми. Тривалий час після прийняття чинного КПК про дізнання, як одну із форм розслідування лише згадувалося. 1 липня 2020 року в Україні набув чинності інститут кри-

мінальних проступків. Протягом багатьох років висловлювались сподівання, що його запровадження сприятиме підвищенню ефективності досудового розслідування та судового розгляду злочинів невеликої тяжкості. Незважаючи на те, що досудове розслідування кримінальних проступків (дізнання) здійснюється згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими КПК (ч. 2 ст. 298), законодавець встановлює і певні особливості. Вони стосуються початку дізнання, строків його проведення, засобів збирання відомостей для з'ясування обставин проступку, способів і форм закінчення дізнання тощо і не набули однозначного тлумачення науковців [1, с. 427].

У зв'язку із щоденною діяльністю органів дізнання виникає все більша кількість питань практичного характеру пов'язаних з новелами законодавства та новими положеннями КПК щодо досудового розслідування кримінальних проступків, зумовлені відсутністю необхідних коментарів до новітніх норм та єдиної узгодженої практики.

Стан дослідження проблеми. Окремі аспекти сучасного інституту дізнання як форми досудового розслідування кримінальних проступків досліджували такі науковці як Чернявський С. С., Лук'янчиков Є. Д., Лук'янчиков Б. Є., Гаркуша А. Г., Волобуєв А. Ф., Орлова Т. А. Петриченко Є. І., Кунтій А. І., Хитра А. Я., Кобзар О. Ф., Романов М. Ю. та інші. Слід зазначити що усі попередні дослідження інституту дізнання до 01.07.2020р. ґрунтуються на застарілому законодавстві яке втратило чинність.

Наукова новизна дослідження. Тематика щодо відновленого інституту дізнання та запровадження новітнього інституту кримінальних проступків є надзвичайно актуальною та водночас невивченою, малодослідженою, введення в чинність положень кримінально-процесуального законодавства щодо дізнання потребує глибокого доктринального та систематичного аналізу, роз'яснення та тлумачення, задля виявлення усієї специфіки, проблематики, та прогалин даного інституту, створення єдиної послідовної системи досудового розслідування кримінальних проступків, та науково-практичної допомоги органам дізнання у питаннях належного правового тлумачення та вивчення кожної норми КПК щодо інституту дізнання та особливостей їх застосування.

Мета і завдання дослідження. Головною метою даної статті є комплексне, вивчення чинного кримінально-процесуального законодавства

України, що регулює кримінально-процесуальну діяльність органів дізнання, критичний аналіз недоліків, прогалини та колізії діючого законодавства. Для досягнення мети статті поставлено такі завдання: Проаналізувати чинне кримінально-процесуальне законодавство України для встановлення змісту та правової суті відновленого інституту дізнання, розкрити поняття, сутність і структуру кримінально-процесуальної діяльності органів дізнання, їхні завдання та функції у кримінальному процесі.

Виклад основного матеріалу. 01.07.2020 р. Набув чинності ЗУ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень», прийняття даного закону викликано необхідністю законодавчого врегулювання застосування положень Кримінального процесуального кодексу України прийнятого від 13.04.2012 р. стосовно інституту дізнання, особливостей досудового розслідування кримінальних проступків та їх судового розгляду.

Одним із завдань кримінального провадження, спрямований на забезпечення публічних інтересів, є швидке, повне та неупереджене досудове розслідування, виконання якого не можливе без своєчасного початку досудового розслідування. З набуттям чинності Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень», яким передбачено запровадження інституту досудового розслідування у формі дізнання, запровадив ряд законодавчих новел, зокрема в частині початку досудового розслідування. Дана законодавча ініціатива викликала ряд запитань як у теоретиків, так і практиків [2, с. 10].

Слід відмітити що глава двадцять п'ята «Особливості досудового розслідування кримінальних проступків» третього розділу «Досудове розслідування» КПК України, власне які і усі положення, що стосуються кримінального провадження щодо кримінальних проступків, прийняті ще з 13.04.2012 року, не застосовувалися до 01.07.2020 року.

Відповідно до ст. 215 КПК досудове розслідування злочинів здійснюється у формі досудового слідства, а кримінальних проступків - у формі дізнання в порядку, передбаченому цим Кодексом.

Згідно п. 5 ч. 1 ст. 3 КПК Досудове розслідування - стадія кримінального провадження, яка починається з моменту внесення відомостей про

кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань і закінчується закриттям кримінального провадження або направленням до суду обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності¹.

Досудове розслідування здійснюється у двох формах:

- Дізнання - форма досудового розслідування, в якій здійснюється розслідування кримінальних проступків п. 4 ч. 1 ст. 3 КПК.

- Досудове слідство - форма досудового розслідування, в якій здійснюється розслідування злочинів п. 6 ч. 1 ст. 3 КПК.

Передусім слід зауважити що початок досудового розслідування, попередньо кваліфікованого суспільно небезпечного винного діяння або без діяння (кримінального правопорушення) яке згідно чинного Кримінального кодексу України класифікується як кримінальний проступок, є тим юридичним фактом який свідчить про початок досудового розслідування саме у формі дізнання.

Згідно ч. 1 ст. 214 КПК Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, а дізнавач - керівником органу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання - керівником органу досудового розслідування².

Таким чином самим кримінальним процесуальним законодавством України закладено сценарій за яким у структурі правоохоронного органу досудового розслідування допускається відсутність підрозділів дізнання, водночас коло уповноважених осіб, не підрозділів дізнання, яких керівник органу досудового розслідування може наділяти повноваженнями дізнавача для здійснення дізнання, не встановлено.

Початок досудового розслідування у формі дізнання розпочинається з того що керівник органу дізнання згідно ч. 1 ст. 298 КПК визначає дізнавача, який здійснюватиме досудове розслідування у формі дізнання.

У разі відсутності підрозділу дізнання керівник органу досудового розслідування визначає інших уповноважених осіб які здійснюватимуть досудове розслідування у формі дізнання. Отже

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 03.03.2023).

² Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 03.03.2023).

кримінальним процесуальним законодавством України передбачено порядок призначення дізнавача на випадок відсутності у структурі правоохоронного органу досудового розслідування, як органу дізнання так і відсутності керівника органу дізнання.

Здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків у формі дізнання уповноважені дізнавачі або інші уповноважені особи.

Згідно п.4-1 ч.1 ст.3 КПК Дізнавач - службова особа підрозділу дізнання органу Національної поліції, органу безпеки, органу Бюро економічної безпеки України, органу Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України, у випадках, установлених цим Кодексом, уповноважена особа іншого підрозділу зазначених органів, які уповноважені в межах компетенції, передбаченої цим Кодексом, здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків³.

Щодо наділення уповноваженої особи інших підрозділів повноваженнями здійснювати дізнання, то такі положення викладені без врахування принципу правової визначеності (стаття 8 Конституції України), оскільки чітко не визначено, що це за особи, яких підрозділів, яким чином і яким актом вони будуть уповноважуватися на виконання повноважень дізнавача, та також положень статей 19 та 92 Конституції України, якими передбачено, що виключно законами України визначаються організація і діяльність органів досудового розслідування, а посадові особи органів державної влади зобов'язані діяти на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України [3].

Зважаючи на покладені на дізнавача обов'язки щодо досудового розслідування кримінальних проступків та потрібний для цього обсяг знань із кримінального права, кримінального процесу, криміналістики та судових експертиз, видається, що опанування ними є можливим лише під час підготовки за навчальними програмами спеціальності «Право». Наразі практика формування штатної чисельності органів дізнання показує, що на посади дізнавачів призначаються (переводяться) особи, які працювали слідчими чи були співробітниками оперативних підрозділів. Не є виключенням і призначення на посади дізнавачів випускників закладів вищої освіти МВС України, яких готували для патрульної поліції як дільничних інспекторів [4, с. 186].

³ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 03.03.2023).

Дізнання є однією із форм досудового розслідування і покладається на підрозділи дізнання або уповноважених осіб інших підрозділів (ч. 1 ст. 38 КПК). Тобто за загальним правилом дізнання здійснює співробітник підрозділу дізнання - дізнавач, який наділяється повноваженнями слідчого. Відкритим залишається питання про уповноважених осіб інших підрозділів. В Національній поліції достатня кількість інших підрозділів. Хто, у який порядок та із числа кого буде уповноважувати таких осіб на проведення дізнання. Чи будуть такі особи уповноважені на проведення дізнання на постійній основі, чи для дізнання за конкретним фактом? Якщо на постійній основі, то чому не призначати таку особу дізнавачем, що буде відповідати виконуваній нею функції [1, с. 428].

Дізнання здійснюють підрозділи дізнання або уповноважені особи інших підрозділів:

- а) органів Національної поліції;
- б) органів безпеки;
- в) органів Бюро економічної безпеки України;
- г) органів Державного бюро розслідувань;
- г) Національного антикорупційного бюро України ч. 3 ст. 38 КПК.

Варто зауважити що наразі єдиним правоохоронним органом досудового розслідування до підслідності якого віднесено розслідування кримінальних проступків у формі дізнання, і який має у свої структурі підрозділи дізнання, є Національна поліція України. Жодний інший правоохоронний орган, СБУ, БЕБ, ДБР, НАБУ не має у свої структурі ані підрозділів дізнання ані штатної посади дізнавача.

Водночас у п. 4-1 ч. 1 ст. 3 та у ст. 40-1 КПК України, а також у п. 1 Розділу V Наказу МВС України «Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України» № 405 від 20.05.2020 року, зазначено, що суб'єктом здійснення дізнання є саме дізнавач. В цьому разі вважаємо, що проведення будь-яких слідчих (розшукових) дій та прийняття процесуальних рішень «інспектором» або «старшим інспектором», слід тлумачити як вчинення таких дій неуповноваженою особою, тобто особою, яка не має на це права. В результаті цього, докази зібрані такою особою є недопустимими та у подальшому викликають наслідок у вигляді ухвалення судами відповідних рішень, тим самим не виконуючи завдання кримінального провадження в цілому [5, с.268].

Органами досудового розслідування є органи, що здійснюють досудове слідство і дізнання. Організація і діяльність таких органів, згідно

п. 14 ч. 1 ст. 92 Конституції України, визначається виключно законами України⁴. Натомість положення Закону України «Про Національну поліцію» не визначає питання організації і діяльності підрозділів дізнання Національної поліції України.

Таке завдання виконує підзаконний нормативно-паровий акт, а саме наказ Міністерства внутрішніх справ України Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України від 20.05.2020 р. № 405.

Згідно п.2 розділу I вказаного положення, підрозділами дізнання є:

- Управління дізнання Національної поліції України;
- відділи (сектори) дізнання ГУНП;
- відділи (сектори) дізнання територіальних (відокремлених) підрозділів поліції.

Працівники поліції інших підрозділів органів Національної поліції України, які уповноважені здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків, підпорядковуються з питань здійснення дізнання начальникові підрозділу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання - керівникові органу досудового розслідування в межах юрисдикції територіального підрозділу поліції⁵.

Таким чином керівник органу досудового розслідування де немає підрозділу дізнання та штатної посади дізнавача, видає наказ про уповноваження працівника поліції іншого підрозділу органів Національної поліції України здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків.

За такого підходу закономірним є запитання, які саме працівники поліції можуть уповноважуватись здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків. Чи припустимо до прикладу наділити повноваженнями дізнавача, дільничого офіцера поліції, поліцейського офіцера громади, оперуповноваженого або ж поліцейського юрисконсульта?

На жаль чине законодавство України не надає відповіді на вказані питання, однак виходячи із сформованої практики досудового розслідування кримінальних проступків, керівники органів досудового розслідування де немає підрозділу дізнання, уповноважують розслідувати

⁴ Конституція України : Закон України від 28.06.1996 No 254к/96-ВР // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 22.02.2022).

⁵ Наказ МВС від 20.05.2020р. № 405 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text> (дата звернення: 01.01.2023).

Протидія злочинності: проблеми практики та науково-методичне забезпечення

кримінальні проступки осіб які займають посаду слідчого (детектива).

Слід зазначити що фундаментальною метою реформування системи кримінальної юстиції та правоохоронних органів, є зокрема розвантаження досудового слідства та слідчих, які повинні здійснювати досудове розслідування виключно злочинів. Відповідно покладення на посаду слідчого (детектива) додаткових обов'язків дізнавача, повністю нівелює саму ідею запровадження інституту кримінальних проступків, оскільки слідчі і надалі змушені розслідувати як злочини так і кримінальні поступки.

Згідно ч. 1 ст. 40-1 КПК Дізнавач при здійсненні дізнання наділяється повноваженнями слідчого. Дізнавач несе відповідальність за законність та своєчасність здійснення дізнання⁶.

Якщо зазначено, що дізнавач має такі самі повноваження як і слідчий, необхідність їх дублювання в частині другій статті 40-1 КПК відсутня. Водночас, частину першу названої статті необхідно доповнити винятками із цього правила. Адже дізнавач априорі не може бути наділений усім обсягом повноважень, якими наділений слідчий [3].

Так зокрема дізнавач не уповноважений починати досудове слідство та розслідувати злочини а також проводити деякі негласні слідчі (розшукові) дії включно з правом доручати проведення таких дії відповідним оперативним підрозділам, обстежувати публічно недоступні місця, житло чи інше володіння особи шляхом таємного проникнення в них, у тому числі з використанням технічних засобів, вести спостереження за особою, річчю або місцем, здійснювати моніторинг банківських рахунків, аудіо-відеоконтроль місця чи особи, огляду і виїмки кореспонденції, зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, зняття інформації з електронних інформаційних систем пов'язаний із подоланням системи логічного захисту, проводити контроль за вчиненням злочину, виконувати спеціальні завдання з розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації, негласно отримувати зразки, необхідні для порівняльного дослідження.

Слід відмітити що попередня редакція ст. 300 КПК України забороняла виконувати усі негласні слідчих (розшукових) дії під час досудового розслідування кримінальних проступків.

⁶ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 03.03.2023).

Згідно ч. 4 ст. 40-1 КПК Дізнавач, здійснюючи свої повноваження відповідно до вимог цього Кодексу, є самостійним у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, службові особи, інші фізичні особи зобов'язані виконувати законні вимоги та процесуальні рішення дізнавача⁷.

Згідно п. 2 розділу V положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України затвердженого наказом МВС від 20.05.2020 № 405 Під час досудового розслідування кримінальних проступків дізнавач самостійно приймає процесуальні рішення, крім випадків, коли закон передбачає прийняття (ухвалення) рішення слідчого судді, суду чи згоду прокурора, і є відповідальним за законне та своєчасне виконання цих рішень⁸.

Таким чином, дізнавач наділений правом приймати рішення на підставі власного внутрішнього переконання, ґрунтуючись на положеннях ст. 2 КПК України, за винятком випадків, коли закон передбачає отримання згоди прокурора, керівника органу дізнання чи слідчого судді [6, с. 13].

Зазначений пункт підтверджує процесуальну самостійність дізнавача щодо прийняття необхідних рішень під час досудового розслідування кримінальних проступків. Також, на дізнавача покладається певний обов'язок стосовно законності та своєчасності виконання прийнятих ним процесуальних рішень, або тих, які увалені слідчим суддею, судом, або згода на прийняття яких надана прокурором [5, с. 268].

Для реалізації покладених на підрозділи дізнання функцій вітчизняна система освіти має забезпечити ефективну підготовку фахівців та створити дієву систему перекваліфікації поліцейських кадрів для роботи в підрозділах дізнання, а також підвищення кваліфікації дізнавачів Національної поліції України, що вже діють. Визначені завдання перш за все та найбільш ефективно може бути вирішено за умови використання інформаційних технологій. Водночас розстановка є елементом кадрової політики, що включає в себе складний та комплексний процес спостереження

⁷ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 03.03.2023).

⁸ Наказ МВС від 20.05.2020р. № 405 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text> (дата звернення: 01.01.2023).

за індивідуальною діяльністю дізнавачів, узагальнення результатів виконаних завдань та інших факторів, що визначають ефективність роботи й виконання поставлених завдань особі, яка обіймає конкретну посаду [7, с. 99].

Висновки. Таким чином, у данні статті зумовлюється необхідність розвитку науки кримінального процесу в частині дослідження досудового розслідування кримінальних проступків у формі дізнання, вдосконалення чинного кримінального процесуального законодавства та практики його застосування.

Варто зазначити що перелік функцій покладених на підрозділи дізнання, не є вичерпний адже на них також можуть бути покладені й інші функції, передбачені законодавством України, окремо слід виділити таку функцію як вивчення практики застосування дізнавачами норм права і розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства України, адже таким чином сама система правоохоронних органів здатна виявити колізії, прогалини та недоліки законодавства, для подальшого надання висновків та пропозиції щодо їх усунення, таким чином інститут дізнання буде самовдосконалюватись.

Слід зазначити, що спрощений порядок досудового розслідування у формі дізнання, всіх кримінальних правопорушень віднесених до кримінальних проступків, безумовно сприятиме зменшенню навантаження на органи досудового слідства, однак актуальною залишається проблема відсутності підрозділів дізнання та посади дізнавача у структурі правоохоронних органів досудового розслідування, до підслідності яких віднесено розслідування кримінальних проступків.

Література

1. Лук'янчиков Є. Д., Лук'янчиков Б. Є. Становлення дізнання як виду процесуальної діяльності. *Науковий вісник Ужгородського національного уні-*

верситету Серія : Право. 2022. Вип. 70. С. 424-429. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2022_70_70

2. Кунтій А. І., Хитра А. Я. Окремі питання початку досудового розслідування у формі дізнання. *Журнал східноєвропейського права.* 2021. № 84. С. 10-14. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jousepr_2021_84_4

3. Висновок Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» від 20.04.2018 № 7279-д. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=7279-%D0%B4&skl=9

4. Волобуєв А. Ф., Орлова Т. А. Кримінальні проступки: забезпечення якісного розслідування. *Правовий часопис Донбасу.* 2020. № 3. С. 183-187. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pppd_2020_3_23

5. Гаркуша А. Г., Петриченко Є. І. Регламентация повноважень щодо здійснення дізнання у кримінальному процесі. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.* 2021. № 1. - С. 265-271. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2021_1_45

6. Чернявський С. С. Досудове розслідування кримінальних проступків : метод. рекомендації. Київ : Міністерство внутрішніх справ України, 2019. 161 с.

7. Кобзар О. Ф., Романов М. Ю. Організаційно-правові засади функціонування підрозділів дізнання Національної поліції України. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля. Серія : Право.* 2021. № 1. С. 96-102. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vunobpr_2021_1_15

Чорний А. М.,
аспірант кафедри кримінального права
та процесу
юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету